

Mageløs
(Eftertanke)
Tekst: Adam Glahn
Musik: Ernst Frost

1. Til pa - ra - di - sisk lyk - ke hø - rer

to: en A - dam og hans med - hjælp al - tid

fæl - les om det der vir - kes i det ly - se

bo og va - rer ved som om de al - drig æl - des.

1. Til paradisk lykke hører to:
en Adam og hans medhjælp,
altid fælles om det der virkes
i det lyse bo og varer ved
som om de aldrig ældes.
2. Og også jordisk lykke er et par,
som kærlighed og livsmål kan forene.
Men når et 'er' med slaget bli'r til 'var',
kan mere dø og andet liv forstene.
3. Det er en strid, en viljekamp som få -
efter en samsmeltning i Hymen-flammen -
når sjælemagens livsur gik i stå,
igen at skulle sætte livet sammen.
4. Som tidevand går smerten til og fra.
Med ålens glathed glider trøst af hænde.
I dystert øde, som en havbund har,
gi'r verden sig kun drømmetavs til kende.

5. Et uvejr er brudt løs og gør fortræd.
En storm går hårdt mod alt, hvad sind kan huse
af glæde, tilvant tryghed og den fred,
orkan vil kaste rundt med eller knuse.
6. Det vilde vejr, som raser mod den bro,
der bærer modet over sorgens afgrund,
formår dog kun at hærde mig i tro
med trods imod de mørke magters påfund.
7. Vel har jeg det som kastet mod en mur, -
som dermed banens ledelys er slukket.
Da er det - når et nedbrud står på lur -
som om den åbne smerteport bli'r lukket.
8. For der er kaldt - til død som også liv.
Og livet går - som timen også dagen.
Et påbud dukker frem: 'Modtag og giv'!
Jeg må genfinde glæden uden magen.